

Motion till riksdagen 2005/06:Ub371

av **Maria Larsson (kd)**

Konfirmationsundervisning som elevens val

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anføres om att utreda hur det skall vara möjligt att låta kyrkorna erbjuda konfirmationsundervisning i grundskolan som fördjupningsstudier utan att ge avkall på kravet om en icke-konfessionell skola.

Motivering

Flera skolor erbjuder i dag eleverna konfirmationsundervisning i samarbete med Svenska kyrkan som elevens val. Skolverket har ett flertal gånger påpekat att de anser att konfirmationsundervisning som elevens val inte är förenligt med läroplanens krav på att undervisningen skall vara icke-konfessionell.

Enligt läroplanen för den svenska skolan skall all undervisning i den offentliga skolan vara icke-konfessionell. Detta har samtliga riksdagspartier varit eniga om. Frågan om vad som menas med icke-konfessionell undervisning är dock inte helt oproblematisk. Det råder delade meningar om var gränsen skall dras när det gäller vad som är tillåtet och vad som inte är det. Det förekommer också diskussioner om vad religionsfrihet innebär i praktiken.

Statsrådet sade i en interpellationsdebatt den 11 april år 2005: ”Enligt läroplanerna ska undervisningen vara saklig och allsidig. Det betonas att alla föräldrar med samma förtroende ska kunna skicka sina barn till skolan, förvissade om att de inte blir ensidigt påverkade till förmån för den ena eller andra åskådningen. Det är just detta som är själva utgångspunkten för att bedöma innebörden i begreppet icke-konfessionell undervisning.”

Vidare sade statsrådet att ”det i många fall kan vara mycket positivt när skolan samverkar med det närliggande samhället, och i detta ingår ofta också religiösa samfund. Det är viktigt att framhålla att själva undervisningen ska vara objektiv och allsidig. Det får inte ske en otillbörlig påverkan, varken från religiösa samfund eller från någon annan utomstående part.”

Fel! Okänt namn på

Religionen spelar en stor roll i många människors liv. Även om vårt samhälle kanske är världens mest sekulariserade har kyrkor, synagogor, moskéer och andra religiösa samlingsplatser fortfarande stor betydelse i människors liv. Det märks inte minst när man går igenom olika former av kriser eller drabbas av sorg. Efter Estonias förlisning och senast efter tsunamikatastrofen blev kyrkorna i många fall den naturliga mötesplatsen för människor.

Det borde vara naturligt att ta till vara de religiösa samfundens kunskaper i den offentliga skolan utan att skolan eller kommunen skall anses bedriva konfessionell undervisning. Det kan till exempel handla om att en präst eller imam fungerar som resursperson för lärare och elever. De kan också komplettera kuratorer och skolpsykologer och vara ett stöd i arbetet med att förebygga och hantera mobbning och andra svåra problem genom att ingå i skolans krisgrupp.

Det borde också vara naturligt att skolan skall respektera föräldrarnas rätt att bestämma över sina barns fostran och utbildning.

Att låta skolorna samarbeta med Svenska kyrkan eller andra trossamfund för att ordna konfirmationsundervisning inom ramen för elevens val borde vara möjligt även utifrån de kriterier som statsrådet beskrev i debatten den 11 april, nämligen att alla föräldrar med samma förtroende skall kunna skicka sina barn till skolan förvissade om att de inte blir ensidigt påverkade till förmån för den ena eller andra åskådningen, att undervisningen ska vara allsidig och att eleverna inte skall utsättas för otillbörlig påverkan.

Så länge som konfirmationsundervisningen sker inom ramen för elevens val är det upp till föräldrar och elev att besluta om deltagande i sådan undervisning som till viss del kan uppfattas som konfessionell. Detta rubbar inte förtroendet för skolans opartiskhet. Det skapar inte heller någon anledning till oro för att elever skulle utsättas för otillbörlig påverkan.

Stockholm den 26 september 2005

Maria Larsson (kd)